

ความพึงพอใจที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางสังคม
ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี
Satisfaction with Social Benefits
of Hearing Impaired People in Chonburi

วัชรพงษ์ กาหลง¹ Watchaparong Kalong
เอกวิทย์ มณีธร² Ekkawit Maneethorn

Received: 29 January 2019, Revised: 4 June 2019, Accepted: 10 June 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมและพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขต

¹วัชรพงษ์ กาหลง (นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา)

Watchaparong Kalong (Master Student of Political Science Program in Justice and Social Administration, Faculty of Political Science and Law, Burapha University)

²ผศ. ว่าที่เรอตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร อาจารย์ประจำ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Asst. Prof. Acting Sub Lt. Ekkawit Maneethorn, Ph.D. Lecturer of Faculty of Political Science and Law, Burapha University

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข
อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20131

Faculty of Political Science and Law, Burapha University, 169 Long-Haad Bangsaen Road, Saensuk Sub-district, Muang District, Chonburi Thailand 20131

Corresponding Author E-mail: watchrp27@gmail.com

จังหวัดชลบุรี การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ เพื่อทำการวิเคราะห์และทดสอบทฤษฎี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ด้วยสถิติต่างๆ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวน (anova) ค่าสถิติ t-test รวมทั้งใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ในการวิเคราะห์ครั้งนี้

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 71.00 หรือคิดเป็น 284 คน มากกว่าเพศหญิงที่มีร้อยละ 29.00 หรือคิดเป็น 116 คน ช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 46.00 หรือคิดเป็น 184 คน และมีระยะเวลาการหูหนวกมาตั้งแต่กำเนิด ร้อยละ 71.75 หรือคิดเป็น 287 คน

ด้านการแพทย์ พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ด้านการบำบัด เช่น กิจกรรมบำบัด ที่มีค่าร้อยละ 3.84 และการใช้ยาผลิตภัณฑ์เวชภัณฑ์อื่นๆ ที่มีค่าเฉลี่ย 3.79

ด้านการศึกษา พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ด้านการคุ้มครองสิทธิและสนับสนุนทางการศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ย 3.86 และโอกาสทางด้านการศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ย 3.75

ด้านอาชีพ พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ในด้านการกู้ยืมเงินที่มีค่าเฉลี่ย 3.93 และได้รับการฝึกอบรม การพัฒนาอาชีพต่างๆ ที่มีค่าเฉลี่ย 3.84

ด้านสังคม พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการ ด้านเบี้ยยังชีพผู้พิการ ที่มีค่าเฉลี่ย 3.82 และการได้รับค่าใช้จ่ายต่อสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีค่าเฉลี่ย 3.40

คำสำคัญ ความพึงพอใจ, ผู้บกพร่องทางการได้ยิน, สิทธิประโยชน์ทางสังคม

Abstract

The study of Satisfaction with Social Benefits of Hearing Impaired People in Chonburi has the following purposes: 1) to study the satisfaction of hearing-impaired people in Chonburi. 2) to study the relationship between satisfaction with social benefits and behaviors of using social benefits of hearing-impaired people in Chonburi. This study was quantitative research conducted by survey data collection in order to analyze and test theories by using multi-stage sampling. The samples of this study were a group of 400 hearing impaired people in Chonburi. The research instrument was a questionnaire. The data obtained were analyzed by statistics including percentage, mean, ANOVA, t-test, and the Pearson product-correlation.

The research results indicated that the majority of the sample were males in a total of 71.00% or equivalent to 284 people, followed by females in a total of 29.00% or equivalent to 116 people, people aged 21-30 years in a total of 46.00% or equivalent to 184 people, and people with congenital hearing impairment in a total of 71.75% or equivalent to 287 people.

In the medical aspect, the hearing impaired people were satisfied with perceiving benefits of treatments, such as treatment activities with a mean of 3.84% as well as using other medicines and medical supplies with a mean of 3.79.

In the educational aspect, the hearing impaired people were satisfied with perceiving benefits of rights protection and educational support with a mean of 3.86 as well as educational opportunities with a mean of 3.75.

In the occupational aspect, the hearing impaired people were satisfied with perceiving benefits of loans with a mean of 3.93 and training for career development with a mean of 3.84.

In the social aspect, the hearing impaired people were satisfied with perceiving benefits of disability living allowance with a mean of 3.82 and receiving the subsidy for facilities with a mean of 3.40.

Keywords Satisfaction, Hearing Impaired People, Social Benefit

บทนำ

ปัจจุบัน ประชาชนทุกคนในสังคมย่อมมีการได้รับสิทธิประโยชน์ต่อการได้รับความคุ้มครองของตนเองภายใต้กฎหมายของรัฐ ซึ่งกล่าวได้ว่า ทุกคนที่เกิดมาจะย่อมมีความพร้อมเกี่ยวกับสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน อันเป็นข้อความในมาตรา 1 ของคำปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 ที่ได้รับการยืนยันต่อหลักการที่เกี่ยวกับมนุษย์ทุกคน คือ หลักการของความเชื่อ หรือเพศใดก็ตามย่อมมีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และได้รับการพัฒนาด้านเสรีภาพหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และการได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน ซึ่งทั้งสตรีและสุภาพบุรุษ คนปกติ หรือคนพิการย่อมควรได้รับโอกาส และสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมทุกระบบได้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ทางด้านขององค์การสหประชาชาติ ถือว่าสิทธิของคนพิการนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากที่จะต้องได้รับสิทธิการคุ้มครองภายใต้กฎหมายสากลด้วย เช่น อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิคนพิการปี ค.ศ. 2006 (อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ Convention on the Rights of Personswith Disabilities (CRPD))

กล่าวได้ว่า คนพิการที่เป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ภาครัฐและเอกชนต่างเล็งเห็นถึงความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้น คนพิการ คือ บุคคลที่ถูกจำกัดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ หรือกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากผู้พิการย่อมมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร สติปัญญา และการเรียนรู้ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ผู้ที่พิการจะสามารถดำเนินชีวิตต่างๆ ในปัจจุบัน หรือการมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ย่อมต้องมีการพึ่งพาอาศัยหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันที่ต้องคอยสนับสนุนและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

รัฐธรรมนูญไทยพุทธศักราช 2550 ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับคนพิการที่ย่อมมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่มีสิทธิเสรีภาพ และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องส่งเสริมและพัฒนาให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างคุ้มค่า และสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยเฉพาะคนพิการในชนบทที่ยังถูกทอดทิ้ง ละเลย และไม่ได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพตามสิทธิประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับอย่างสมบูรณ์และเต็มที่ ซึ่งคนพิการเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ เพียงแต่ขาดโอกาสและการส่งเสริมสนับสนุนให้มีส่วนร่วมทางสังคมเหมือนกับบุคคลทั่วไป (กมลพรรณ พันพืง, 2551) เพื่อการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นๆ จากรัฐ ความเชื่อมั่นในความสามารถของคนพิการ ตลอดจนมีส่วนร่วมของตัวคนพิการเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคมที่เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ดีขึ้น และสามารถทำให้มีการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะกับเด็กหูหนวก เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนย่อมต้องมีสังคม มีปฏิสัมพันธ์ และมีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับคนในสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยินและคนปกติทั่วไป (ชนิษฐา เทวินทรภักดี, 2534 น. 23-29)

ครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญประการแรกของผู้ปกครองทางการได้ยิน ที่สามารถพัฒนาระบบทางด้านร่างกาย และจิตใจ และเป็นสถานที่เลี้ยงดูเด็กให้เป็นคนเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ ซึ่งสามารถให้การอบรมแก่เด็ก ให้รู้จักระเบียบของสังคม และเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับตัวเด็ก ให้สามารถออกไปเผชิญกับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ (อรอนงค์ สุวรรณกุล, 2525, น. 8-9) ทางด้านปัญหาการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้ปกครองทางการได้ยิน ที่ไม่เท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป ซึ่งมีผลในทางลบต่อผู้ปกครองทางการได้ยิน และความเสมอภาคในสังคม ทำให้ความพิการทางกายและอุปสรรคทางสังคมเหล่านี้ เป็นข้อจำกัดของผู้ปกครองทางการได้ยินที่ไม่สามารถเข้าโปรแกรมกิจกรรมหรือดำรงชีวิตร่วมในสังคมได้ (กรมประชาสัมพันธ์, 2538)

จะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินมักจะประสบกับปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของตนเอง เพื่อที่จะรักษาสีตตามกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง เพื่อสามารถอยู่ร่วมกันกับคนปกติในสังคมอย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้ปกครองทางการได้ยินเป็นบุคคลที่มีได้แสดงออกทางร่างกายว่าตนเองมีความพิการ เมื่อเทียบกับความพิการในด้านอื่นๆ

โดยเฉพาะเมื่อผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถได้ยินเสียงพูดและเสียงต่างๆ ได้เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมักจะพบเจอกับอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวในสังคม

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีความแตกต่างกันระหว่างคนปกติทั่วไปทางด้านของข้อจำกัดทางร่างกาย ที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายในด้านต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ที่จะสามารถนำข้อมูลต่างๆ จากงานวิจัยครั้งนี้มาพัฒนารูปแบบการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่อยู่สูงสุดต่อตัวผู้บกพร่องทางการได้ยินเอง รวมทั้งสามารถทำให้การดำเนินชีวิตของผู้บกพร่องทางการได้ยินในสังคม ทั้งทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา และด้านอาชีพได้สะดวก ปลอดภัย ง่ายต่อการดำรงชีวิต ได้อย่างรู้เท่าทันความคับหน้าต่อเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเกิดความเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่กฎหมายมีการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ได้มากขึ้น และสามารถใช้ประโยชน์จากการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายทางสังคม เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพให้กลายเป็นคนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคต อีกทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก็ยังสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้วางแผนเชิงการประชาสัมพันธ์ทางด้านของกฎหมาย ที่คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บกพร่องทางการได้ยินบนสื่อโฆษณาต่างๆ หรือตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้บกพร่องทางการได้ยินโดยตรง เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินได้เข้าใจ รับรู้ได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์แบบอีกด้วย

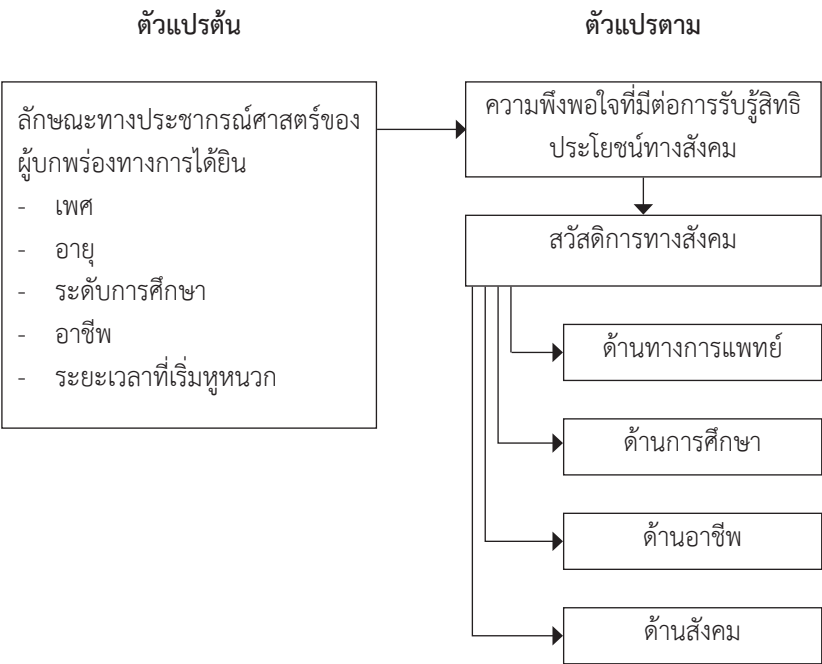
จากความสำคัญ รวมถึงคุณประโยชน์ของการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายของผู้บกพร่องทางการได้ยิน จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคม ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ ซึ่งสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น ยังไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองสิทธิผู้บกพร่องทางการได้ยิน ที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินก็ยังไม่สามารถรับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ทางสังคมได้อย่างเต็มที่และถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชัดเจน ความเข้าใจ และสามารถบังคับใช้ได้ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ทางสังคมที่มีต่อทางการแพทย์ การศึกษา และอาชีพของผู้บกพร่องทางการได้ยินให้มีประสิทธิภาพ

และรับประกันความเข้าใจการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมถึงการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ในด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ ด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์

- 1. เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมต่อการแพทย์ การศึกษา และอาชีพของผู้ปกครองทางการไถ่ยืมในเขตจังหวัดชลบุรี
- 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ปกครองทางการไถ่ยืมที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคม และพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่ยืมในเขตจังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิด

สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 ผู้ปกครองทางการได้ยินที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งได้แก่ ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่เริ่มหูหนวก

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งได้แก่ ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม

สมมุติฐานที่ 2 ผู้ปกครองทางการได้ยินมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งได้แก่ ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม

ตัวแปรต้น คือ ความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ได้แก่ ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม

สวัสดิการสังคม (social welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และการบริการสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับและมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

สุวรรณ รื่นยศ (2532, อ้างถึงใน มนฤดี ศรีสุข, 2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานสวัสดิการสังคมมีความหมายครอบคลุมไปถึงการดำเนินการทุกอย่างทั้งของรัฐและ

เอกชน เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์หรือกลุ่มคนที่รวมกันเป็นสังคม และผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ให้มีความสุขทั้งกายและจิตใจ

2. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (uses and gratifications theory)

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากความต้องการ (needs) ซึ่งความต้องการของแต่ละคนจะมีที่มาจากต่างกัน ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ได้อธิบายว่า นอกจากความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 อย่างที่มาสโลว์ (Maslow, 1954) กล่าวไว้ คือ ความต้องการทางกายภาพ (physical needs) ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) ความต้องการความรัก (love & belonging needs) ความต้องการชื่อเสียง (esteem needs) และความต้องการสมหวังในชีวิต (self-actualization needs) แล้วมนุษย์ยังมีความต้องการอย่างอื่นอีก คือ ความต้องการมีความรู้ความเข้าใจ (needs for cognition) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะหาระเบียบและความเข้าใจสภาวะแวดล้อมพื้นฐานด้านจิตใจของตนเอง ความต้องการที่จะรู้เป็นแรงผลักดันที่มนุษย์เรียนรู้มาจากการอยู่ในสังคม

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บกพร่องทางการได้ยิน ที่มีอายุระหว่าง 15–40 ปี และพักอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี โดยพบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตจังหวัดชลบุรีมีจำนวนทั้งหมด 1,016 คน ที่มีพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมในยุคสมัยนี้ จึงได้ศึกษาจากผู้พิการทางการได้ยินว่า มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ตลอดจนพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมเป็นอย่างไร เพื่อจะได้นำข้อมูลไปปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับผู้บกพร่องทางการได้ยิน ให้เป็นผู้ที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นในสังคมปัจจุบัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (questionnaire) โดยแบบสอบถามดังกล่าว ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิด (open-ended questions) และคำถามแบบปลายปิด (close-ended questions)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งปฐมภูมิ (primary data) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม พูดคุย และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยการลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูลในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองทางการไถ่เลี้ยง ซึ่งการเก็บแบบสอบถามด้วยวิธีดังกล่าวจะช่วยลดความโน้มเอียงของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน

1. **การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive statistics)** ในการอธิบายถึงลักษณะของข้อมูลตามความแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) เพื่ออธิบายข้อมูลทางประชากร

2. **การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (inferential statistics)** ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ One-Way ANOVA ในการทดสอบความแตกต่างตามลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจ และการได้รับสิทธิประโยชน์ทางสังคม และใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ การรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคม และพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่เลี้ยง ในเขตจังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย

ข้อมูลทางประชากรของผู้ปกครองทางการไถ่เลี้ยง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นผู้ปกครองทางการไถ่เลี้ยงที่เป็นเพศชาย จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมา อายุระหว่าง 15 – 20 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 โดยมีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00

รองลงมา คือ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 และประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ส่วนใหญ่มืออาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ มีความพิการทางการได้ยินแต่กำเนิด จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75

ความพึงพอใจที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความพึงพอใจที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี ในภาพรวม มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังที่มีต่อสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก เพื่อที่ต้องการทราบเหตุการณ์ ($\bar{X}=3.85$) มากที่สุด ความคาดหวังที่สามารถสนทนากับกลุ่มเพื่อน ($\bar{X}=3.73$) ถัดไป คือ ความคาดหวังที่ต้องการหาคำแนะนำความคิดเห็นเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ($\bar{X}=3.58$) และความคาดหวังที่มีต่อความต้องการสร้างความเป็นตัวตนของตนเอง ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กของผู้บกพร่องทางการมองเห็น

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี โดยจำแนก ดังนี้

จำแนกตามด้านสังคม พบว่า การได้รับสวัสดิการด้านเบี้ยยังชีพผู้พิการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.82$) รองลงมา คือ การลดหย่อนค่าโดยสารขนส่งสาธารณะสำหรับผู้พิการ มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ ($\bar{X}=3.63$) การได้รับการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.55$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.22$)

จำแนกตามด้านการศึกษา พบว่า การคุ้มครองสิทธิและสนับสนุนทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.86$) รองลงมา คือ การจัดซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.79$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกู้ยืมเงินทุนการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.66$)

จำแนกตามด้านทางการแพทย์ พบว่า การบำบัด เช่น กิจกรรมบำบัด ศิลปะบำบัด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.84$) รองลงมา คือ การแนะแนว และการให้บริการปรึกษาต่างๆ

มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.81$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้รับสิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.63$)

พฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม ที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถามในเขตจังหวัดชลบุรี

ผู้ปกครองทางการไต่ถาม มีการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม พบว่า การรับรู้สิทธิประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.59$) รองลงมา คือ ด้านอาชีพ มีการรับรู้สิทธิประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.46$) ด้านทางการแพทย์ มีการรับรู้สิทธิประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.09$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศึกษา มีการรับรู้สิทธิประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=2.96$)

จำแนกตามด้านสังคม พบว่า การได้รับการจัดการล่ามภาษามือ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.67$) รองลงมา คือ การจัดให้มีเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ คือ ($\bar{X}=3.65$) การได้รับการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.58$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การได้รับสวัสดิการด้านเบี้ยยังชีพผู้พิการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.52$)

จำแนกตามด้านอาชีพ พบว่า การกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.56$) รองลงมา คือ การเข้าร่วมการส่งเสริมอาชีพสำหรับการมีงานทำ คือ ($\bar{X}=3.46$) การจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการหน่วยงานของรัฐ หรือสถานศึกษาเอกชน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.44$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระต่างๆ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.37$)

จำแนกตามด้านทางการแพทย์ พบว่า การเข้าร่วมการเสริมพัฒนาการเพื่อปรับสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.46$) รองลงมา คือ การให้ยาและเวชภัณฑ์อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ ($\bar{X}=3.34$) การเข้าร่วมการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.18$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมการพัฒนาทักษะ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=2.22$)

จำแนกตามด้านทางการศึกษา พบว่า การได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.21$) รองลงมา คือ การได้รับโอกาสทางการด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ ($\bar{X}=3.20$) การคุ้มครองสิทธิและสนับสนุนทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.14$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การได้รับการกู้ยืมเงินทุนการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=2.24$)

การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 1 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่ในในเขตจังหวัดชลบุรีทางด้านการแพทย์

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	T	Sig.
ทางด้านการแพทย์	ชาย	284	3.62	0.715	-6.162	0.392
	หญิง	116	4.11	0.670		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่ในในเขตจังหวัดชลบุรีทางด้านการแพทย์ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.392 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่ในในเขตจังหวัดชลบุรีทางด้านการแพทย์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่ในในเขตจังหวัดชลบุรีทางการศึกษา

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	T	Sig.
ทางด้านการศึกษา	ชาย	284	3.72	0.848	-9.64	0.996
	หญิง	116	3.82	0.856		

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านการศึกษำ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำค้ำยทางสถิติเท่ากับ 0.996 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำค้ำยทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าเพศชาย และเพศหญิงมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านการศึกษำ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	T	Sig.
ทางด้านการแพทย์	ชาย	284	3.79	0.875	-.953	0.392
	หญิง	116	3.88	0.867		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำค้ำยทางสถิติ เท่ากับ 0.392 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำค้ำยทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าเพศชาย และเพศหญิงมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านสังคม

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	T	Sig.
ทางด้านการแพทย์	ชาย	284	3.46	0.668	-.488	0.851
	หญิง	116	3.50	0.655		

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างของความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านสังคม จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.851 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าเพศชาย และเพศหญิงมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีทางด้านการแพทย์

(n = 400)						
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P -value	สรุปผลการทดสอบ
ระหว่างกลุ่ม	28.460	3	9.487	20.029*	0.000	แตกต่าง
ภายในกลุ่ม	187.560	396	0.474			
รวม	216.019	399				

ns หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างของความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่เงิน ในเขตจังหวัดชลบุรีทางการแพทย์ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่เงิน ในเขตจังหวัดชลบุรีทางการแพทย์แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่เงินในเขตจังหวัดชลบุรีทางการศึกษา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P -value	สรุปผลการทดสอบ
ระหว่างกลุ่ม	1.385	3	0.462	0.636ns	0.592	ไม่แตกต่าง
ภายในกลุ่ม	287.565	396	0.726			
รวม	288.949	399				

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่เงิน ในเขตจังหวัดชลบุรีทางการศึกษา จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.592 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้ปกครองทางการไถ่เงิน ในเขตจังหวัดชลบุรีทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P -value	สรุปผลการทดสอบ
ระหว่างกลุ่ม	1.914	3	.638	.836ns	0.475	ไม่แตกต่าง
ภายในกลุ่ม	302.174	396	.763			
รวม	304.089	399				

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างของ ความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.475 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าอายุที่ต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงความทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านสังคม

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P -value	สรุปผลการทดสอบ
ระหว่างกลุ่ม	1.209	3	.403	.914ns	0.434	ไม่แตกต่าง
ภายในกลุ่ม	174.645	396	.441			
รวม	175.854	399				

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างของความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านสังคม จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.434 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรีด้านอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ความพึงพอใจ ที่มีต่อสวัสดิการ ทางสังคม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับพฤติกรรม		สรุป ความสัมพันธ์
	การใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม ของผู้ปกครองทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี		
	r	p - value	
ทางด้านการแพทย์	0.391	0.000	มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ด้านการศึกษา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี

ความพึงพอใจ ที่มีต่อสวัสดิการ ทางสังคม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับพฤติกรรม		สรุป ความสัมพันธ์
	การใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม ของผู้ปกครองทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี		
	r	p - value	
ด้านการศึกษา	-0.025	0.620	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี จากตารางพบว่าความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านอาชีพ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี

ความพึงพอใจ ที่มีต่อสวัสดิการ ทางสังคม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี		สรุป ความสัมพันธ์
	r	p - value	
ด้านอาชีพ	-0.371	0.000	มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี จากตารางพบว่าความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้ปกครองทางการไต่ถาม ในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ด้านสังคม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี

ความพึงพอใจ ที่มีต่อสวัสดิการ ทางสังคม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับพฤติกรรม การใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี		สรุป ความสัมพันธ์
	r	p - value	
ด้านสังคม	-0.475	0.000	มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี จากตารางพบว่าความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งได้แก่ ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม แตกต่างกัน

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความพึงพอใจที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่มีประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยินที่เป็นเพศชาย มีความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคม มีจำนวนทั้งสิ้น 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.00 มากกว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 ประกอบอาชีพอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 และมีความพิการทางการได้ยินแต่กำเนิด จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75 ซึ่งลักษณะประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีราพร ดาวเจริญ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรียังไม่มี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าถึงสวัสดิการสังคมรวมถึงยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิคนพิการตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ครบตามจริง แต่ต้องการขึ้นทะเบียนผู้พิการก็เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิบางประการ เช่น สิทธิการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ 800 บาทต่อเดือน ส่วนปัญหาและความต้องการแตกต่างกันออกไปตามประเภทของการใช้สิทธิ ตามสวัสดิการสังคมนั้นๆ ตามแนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคม ทั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มคนพิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี จึงมีการเรียนรู้ และการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคมมากขึ้น ทำให้มีความพึงพอใจที่มีต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์ทางสังคม

สมมุติฐานที่ 2 ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งได้แก่ ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม

ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ซึ่งได้แก่ ทางด้านการแพทย์มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับมากกับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากรกับความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.391$) ด้านการศึกษาโดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.025$) ด้านอาชีพ โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.371$) และด้านสังคม โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.475$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคม ทางด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคม มีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำ ในขณะที่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจที่มีต่อสวัสดิการทางสังคมด้านสังคม มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการใช้สิทธิประโยชน์ทางสังคมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตจังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาเชิงลึกยิ่งขึ้น อาจจะมีแนวโน้มการศึกษาทางกรวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview)
2. ควรทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research: PAR) เพื่อค้นหาปัญหาความต้องการในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้พิการแต่ละประเภท ในพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป

ข้อเสนอแนะทางสังคม

หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ควรมีการรณรงค์และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้บกพร่องทางการได้ยินอย่างถูกวิธี มีสถานที่ฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สิทธิสวัสดิการทางสังคมต่างๆ และเล็งเห็นถึงการได้รับสิทธิประโยชน์ทางสังคมมากขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลพรรณ พันพื้ง. (2551). *ไอแอล การดำเนินชีวิตอิสระของคนพิการ*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ยิ้มสู้ของมูลนิธิคนพิการไทย (โดยคนพิการ).
- กรมประชาสัมพันธ์. (2530). *ปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุในชุมชนดินแดง*. กรุงเทพฯ: กองสวัสดิการสังคมกระทรวงมหาดไทย.
- ชนิษฐา เทวินทรภักดี. (2534). *การดูแลบุคคลพิการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน้า 23-29.
- ธีราพร ดวงเจริญ. (2559). *การเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะวิทยาการจัดการ, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน.
- มนฤดี ศรีสุข. (2545). *การบริหารงานสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, สาขาการบริหารทั่วไป.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2552). *อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- อรอนงค์ สุวรรณกุล. (2525). *การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อบุตรหลายที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้านการศึกษา และการเลี้ยงดู*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.